

FRANTA

(REPUBLIQUE FRANCAISE)

Situata in Europa Occidentala, Franta are o suprafata de 547.026 km, respectiv 551.602 km incluzand si insula Corsica si o populatie de 58.400.000 de locuitori.

Franta are o larga iesire atat la Oceanul Atlantic, cat si la Marea Mediterana. Tarmurile sale sunt putin crestate si, in unele locuri, joase si nisipoase.

In afara de limitele maritime, Franta are si opt vecini terestri: Luxemburg (N-E),

Germania si Elvetia (E), Italia si Monaco (S-E), Marea Mediterana, Spania si Andora (S), Oceanul Atlantic (V). Frantei ii apartine si insula Corsica din Marea Mediterana.

Relieful Frantei este dezvoltat pe structuri hercinice (unde exista podisuri, munti, josi- care sunt erodati- si campii) si alpine (Alpii si Pirineii). Treapta podisurilor si campilor –situata in jumatatea nordica a Frantei - cuprinde, printre altele: Masivul Central (Massif Central) cu inltime vulcanice (Puy de Sancy –1.886 m, Plomb du Cantal –1.858 m, Puy de Dome- 1.485 m), inconjurat de suprafete mai joase, sub 1.000 m, larg valurite (Marche, Limou-sin) si continuate spre S-E de culmile Cevennes (altitudine maxima 1.702 m ce domina valea larga a fluviului Rhone. Masivul Armonican (Massif Armonicaian) hercinic in partea de N-V (Bretagne, Normandie). Podisul Ardeni (Ardennes) situat in partea de N-E, la granita cu Belgia.

Bazinul parizian (Bassin parisien) in partea central-nordica, cea mai mare unitate naturala a Frantei, cu relief tipic de cuate, depresiuni si suprafete structurale in est, cu o zona joasa, drenata de Loire si afluentii sai in sud si suprafate din creta acoperite de loess si argila in nord.

Bazinul aquitanian (Bassin aquitain) in sud-vest, cu podisuri calcaroase in est si nord (Perigord, Quercy, Charente) si o campie

nisipoasa (Landes de Gascogne) in vest, de-a lungul tarmului golfului Biscaya.

Treapta muntoasa include: Muntii Alpi (altitudinea maxima de 4810 m pe varful Mont Blanc, aflat pe granita cu Italia), cu vai adanci si relief glaciatic tipic (ghetari, lacuri, creste ascutite, vai), situati in partea de S-E a tarii. Aceasta este cea mai mare inaltime de pe continentul european, cu exceptia Muntilor Caucaz, de la granita cu Asia.

Muntii Pirinei, semeti si ei , se afla in sud-vestul tarii(cu altitudinea maxima de 3.404 m in Pic d'Aneto si 3.355 m pe Mont Perdu) formand un fel de zid intre Franta si Spania, au o masivitate accentuata.

Muntii Jura, la granita cu Elvetia, in nordul lacului Geneva, avand pe varful Cret de la Neige altitudinea de 1.723 m.

Muntii Vosgi, situati in estul tarii, au caracter disimetric, mai abrupti spre campia Alsaciei, avand altitudinea maxima de 1.424 m pe Ballon de Guebwiler.

Corsica – insula a Marii Mediterane – a devenit parte integranta a Frantei in 1.768. Are o suprafata de 8.680 km si 250.000 locuitori. Situata la 180 km in sud-estul orasului Nisa, Corsica are un relief accidentat, mai inalt in N-V, unde inaltimea maxima ajunge la 2.710 m pe varful Monte Cinto, iar in partea estica se afla o campie litorala fertila (Plaine d'Aleria). Numai aceasta parte, ce reprezinta 2% din suprafata insulei, se cultiva cu maslini, portocali, vita-de-vie, restul fiind acoperita de paduri. Cel mai mare oras, principal port, este Bastia cu 90.000 locuitori, dar capitala traditionala se afla pe coasta sud-vestica a insulei in orasul Ajaccio. Corsica este cea mai intinsa insula a Frantei si cea de-a patra ca intindere din Marea Mediterana. Geografic si cultural este mult mai aproape de Italia decat de Franta. Micul oras Girolata este situat intr-un golf stramt apartinand vestului insulei.

Clima Frantei este temperata, cu nuante determinate de cele doua fatade maritime (mediteraneana si atlantica) si de orientarea reliefului. Astfel, clima temperat-oceanica din zona litorala atlantica se caracterizeaza prin veri racoroase, ierni blande si precipitatii bogate. Spre interiorul tarii, iernile sunt mai friguroase, iar precipitatiile, ce cad mai ales vara , sunt mai scazute. In sud, Franta se afla sub influenta climatului subtropical circumscris litoralului Marii Mediterane, cu veri uscate, fierbinti si ierni

blande, ploioase. Uneori aici bat mistralul si tramontul, vanturi reci ce pot compromite culturile de citrice. Nivelul precipitatiilor in zona occidentala este de peste 800 mm, in est numai in unele locuri atinge 600 mm, iar in munti, unde clima este mai rece, precipitatiile sunt de peste 1.000 mm, care in mare parte cad iarna sub forma de zapada .

Reteaua hidrografica este densa si orientata spre patru intinderi marine:

- Oceanul Atlantic –Loire (1.012 km), Garonne (650 km), Dardogne (472 km)

- Marea Manecii - Seine (776 km) cu afluentii sai Moselle (550 km) si Marne (525 km)

- Marea Mediterana - Rhonul (812 km din care 552 km pe teritoriul Frantei)

- Marea Nordului - Rhinul (195 km pe teritoriul Frantei) si afluentul sau Meuse (950 km).

Pe teritoriul Frantei exista si numeroase lacuri din care cele mai cunoscute sunt: Lemane / Geneva la granita cu Elvetia (582 km), Bourget (44 km), Grandlieu si d'Annecy. Apele Frantei sunt legate intre ele prin canale navigabile in lungime totala de 4.600 km . In afara apelor enumerate mai sus, mai exista si ape subterane, dintre care cele mai cunoscute sunt apele arteziene, al caror nume provine de la numele provinciei Artois.

Datorita intinderii sale considerabile, in Franta se intalneste o vegetatie variata. Situate mai ales in muntii Alpi, Jura si Vosgi, padurile de foioase (fag, stejar) si de conifere, ocupa peste un sfert din teritoriul Frantei. In landele nisipoase din S-V se dezvolta paduri de pin, iar in insula Corsica este dominant maquisul mediteranean. Fauna este relativ bogata: pasari (flamingo, egrete, fluierari – in Camargue), ursi (in Pirinei), vulturi, marmote, ibex, mufloni (in Corsica). In afara faunei autohtone au mai climatizate capra neagra, cerbul sika (japonez), muflonul corsican. Acestea traiesc in libertate, in padurile Frantei, dar si in parcuri si rezervatii naturale cum ar fi : parcul La Vanoise, fondat in 1963, cu o suprafata de 52.839 ha ; parcul Pyrenees Orientales, fondat in 1967 si avand o suprafata de 46.000 ha si Port Cros infiintat in 1963 cu 685 ha. In Franta exista 21 rezervatii nationale de vanatoare (Chambord – fondata in 1957 cu 5.450 ha,

Burrus – fondata in 1964 cu 4.387 ha, Les Bauget, in Savoia, fondata in 1955 cu 4.070 ha), 9 rezervatiicinetice de interes national si 25 de rezervatii speciale sau particulare, intre care Camargue in delta Rhone-ului (f.1928 –9.366 ha) si Les Sept Isles (f. 1912 cu 82 ha) si 32 de rezervatii forestiere de stat.

Desi are un numar insemnat de locuitori – 58 400 000 - , datorita suprafetei intinse, densitatea populatiei nu este mare, fiind de aproximativ 105 loc/ km. Cele mai mari concentrari de populatie si, implicit, densitati ridicate, se inregistreaza in regiunea pariziana, in nordul tarii, in Alsacia si pe litoralul mediteranean.

Populatia este formata din francezi in marea majoritate, germani in Alsacia si Lorena, italieni in Corsica si Alpii Maritimi, basci in Pirinei, bretoni in Bretagne. Se mai intalnesc spanioli, algerieni, portughezi, iugoslavi, marocani, turci, senegalezi, tunisieni, numarul emigrantilor ridicandu-se la aproximativ 8% din totalul populatiei. Rata natalitatii este de 13,3% , iar cea a mortalitatii de 9% .

Ziua nationala a Frantei este 14 iulie – aniversarea caderii Bastiliei – 1789.

Moneda nationala este francul = 100 centimes.

Venitul national la finele anului 2 000 era de 19 490 dolari / locuitor.

Teritoriul Frantei, populat in antichitate de triburi celtice(galice), este cucerit in 59 –51 iHr. de legiunile lui Caesar, transformat in provincie romana si supus unui intens proces de romanizare. In sec. 3-5 d. Hr. Galia Romana este pustiita de popoarele migratoare (alamani, vizigoti, vandali, huni). Francii, popor germanic stabilit in sec. 5 in Gallia, se contopesc cu galo-roma-nii si dau nastere in secolul urmator poporului francez. Bazele regatului franc sunt puse de Clovis (481-511) din dinastia Merovingienilor. Carol cel Mare (768-814), cel mai de seama reprezentat al dinastiei carolingiene, poarta razboaie victorioase impotriva saxonilor, avarilor, longobarzilor si este incoronat imparat al Occidentului (Imperiul romano-german) la Roma, in anul 800.

Tratatul de la Verdun (843) consacra dezmembrarea Imperiului Carolingian a carui parte occidentala formeaza viitoarea Franta . In sec. 12-14, in timpul domniilor lui Filip II August si Filip IV cel Frumos, sunt facuti primii pasi pe drumul intaririi autoritatii regale si al centralizarii statului.

Dupa infrangerile franceze din prima parte a Razboiului de 100 de ani purtat impotriva Angliei (1337- 1453), avantul patriotic permite incheierea victorioasa a indelungatei confruntari. Ludovic XI (1461-1483) reprima opozitia marilor seniori, iar domnia lui Francis I (1515- 1547) inaugureaza epoca Absolutismului. Raspandirea calvinismului in prima jumătate a secolului 16 declanseaza pustiitoarele razboaie religioase (1562-1598) incheiate de Henric IV, intemeietorul dinastiei de Burbon. Domnia lui Ludovic XIV (1643-1715), regele soare, marcheaza apogeul absolutismului francez (“statul sunt eu “).

Franta devine prima putere europeana. Frecventele razboaie din timpul lui Ludovic XIV si XV (1715-1774) accentueaza tensiunile sociale, pierderea Tratatului de la Paris (10 februarie 1763), a posesiunilor din India si a Canadei adancind criza economica si cea a credibilitatilor absolutului Burbonilor.

Revolutia franceza (14 iulie 1792 - cucerirea Bastiliei) culmineaza cu proclamarea la 22 septembrie 1792 a primei republici,cu executia lui Ludovic XVI (21 ianuarie 1793) si cu dictatura iacobina. Razboaiele de aparare ale Republicii Franceze sunt continuate de Napoleon Bonaparte, devenit in 1804 imparat al francezilor si arbitru omnipotent al Europei continentale. Restaurata in 1815, domnia Burbonilor este inlaturata de revolutie din iulie 1830 care impune monarhia constitutională a lui Ludovic Filip (1830-1848). In urma revolutiei din februarie 1848 este proclamata a II-a Republica (1848-1852), apoi puterea este acaparata de Ludovic Napoleon (nepot al lui Napoleon Bonaparte), care se proclama imparat al Frantei sub numele de Napoleon al III-lea. Infrangerea din razboiul franco-prusac duce la proclamarea, la 4 septembrie 1870 a celei de-a doua republici. Scurta existenta a Comunei di Paris (martie-mai 1871) primul stat al proletariatului , este curmata brutal de represiunea burgheziei. Prin pacea de la Frankfurt pe Main (1871) Franta pierde Alsacia si Lorena si este obligata sa plateasca Germaniei 5 miliarde de franci aur despagubire de razboi.

Cuceririle din a doua jumătate a secolului 19 si inceputul sec. 20 (Africa septentrionala, ecuatoriala si occidentala, Indochina si Oceania) transforma Franta in a doua putere coloniala in lume (dupa M. Britanie). Alianta cu Rusia si Anglia pune bazele Triplei Aliante (1904) care in

primul razboi mondial (1914-1918) obtine victoria asupra puterilor centrale. Prin Pacea de la Versailles (1919) Alsacia si Lorena sunt retrocedate de Germania Frantei.

La 3 septembrie 1939 Franta declara razboi Germaniei fasciste, dar este invadata in mai 1940 si obligata sa semneze (iunie 1940) actul de capitulare. Generalul Charles de Gaulle lanseaza la Londra celebrul apel de continuare a luptei de catre francezi si astfel ia fiinta o larga miscare de rezistenta in care Partidul Comunist Francez detine un rol important.

In iunie 1944 are loc Debarcarea din Normandia. Parisul se elibereaza printr-o insurectie victorioasa (19-25 august 1944) si in capitala Frantei se instaleaza un guvern provizoriu condus de generalul de Gaulle (acesta va demisiona in ianuarie 1946). Constitutia din 1946 proclama cea de a IV-a Republica si transforma imperiul colonial in Uniunea Franceza. Politicianismul si razboaiele de emancipare nationala din Indochina (1945-1954) si Algeria (1954-1962) adancesc criza celei de a IV-a Republici si duc la instalarea unui guvern in frunte cu generalul de Gaulle care proclama la 4 octombrie 1958 cea de a V-a Republica, cu atributii sporite pentru seful statului . In timpul presedintilor Charles de Gaulle si Georges Pompidou, marea majoritate a coloniilor franceze (10,5 km si aproximativ 50 milioane de locuitori) isi dobandesc neatarnarea iar Franta se retrage din organismele militare NATO si SEATO, intretinand relatii speciale cu Rusia si China.

In prezent, Franta este o republica prezidentiala, potrivit Constitutiei din 6 octombrie 1958. Activitatea legislativa este exercitata de presedinte si de un Parlament bicameral, iar cea executiva de presedinte si un Consiliu de ministri (40 la numar) numit de presedinte in urma alegerilor legislative. Parlamentul este compus din Senat si Adunarea Nationala. Senatul este compus din 295 de membri alesi prin vot direct pe o perioada de 9 ani. Adunarea Nationala numara 491 de membri alesi prin vot direct pe o perioada de 5 ani.

Numarul partidelor politice este de 22 printre care Adunarea pentru Republica (fondat in 1976), Uniunea pentru Democratie-Franceza (alianta a patru partide fondata in 1978), Partidul Socialist-Francez (fondat in 1901), Partidul Socialist Unificat (fondat in 1960), Partidul Ecologist (Verzii-fondat in 1984), Partidul Comunist Francez (fondat in 1920).

Presedintele este ales prin vot direct pe o perioada de 7 ani.

Limba oficiala este franceza. Limba indo-europeana, apartinand grupului limbilor romanice, franceza a luat nastere prin evolutia latinei populare vorbite in Galia (galo-romana), influentata de limba germanica a francilor imigranti in secolul 5. In secolele 15-16 franceza literara (constituita pe baza dialectului vorbit in Ile-de-France) se impune ca limba oficiala unica a statului francez. In secolele 17-20 devine limba de circulatie internationala in domeniile diplomatiei, stiintei, culturii. Din 1945 este una dintre cele sase limbi oficiale si de lucru intr-un mare numar de state din Europa (Belgia, Elvetia, Luxemburg, Monaco) Africa (Tunisia, Maroc, Republica Centrafricana), America (Canada, Haiti), Asia de Sud Est si Oceania.

Franta este una din cele mai dezvoltate tari ale Europei si ale lumii. Ea are o industrie foarte diversificata, de inalta tehnologie in special in domeniul aero-nauticii, productiei energiei nucleare (productia de electricitate este asigurata 75% de catre centrele nucleare). Foloseste energia mareelor, a soarelui, hidro-centralele din Alpi, Pirinei si Masivul Central. Industria chimica, a medicamentelor, a materialului rulant, a otelului, textila, constructii navale, siderurgica (Lorena), metalurgica neferoasa (aluminiu), manufactura, parfumuri, portelanuri (vestitele portelanuri de Sevre), sticla si cristaluri, imbracaminte (haute couture), bijuterii, sunt numai cateva din ramurile industriale ce au dus faima Frantei in intreaga lume.

Deasemenea, Franta este o mare putere agricola , ocupand locul I in Europa la cereale (grau, orz, porumb, sfecla de zahar si cartofi) si locul II pe glob la struguri si vinuri (se cultiva in sud , Champagne, Bourgogne, regiunea Bordeaux).

Cresterea animalelor (bovine, porcine, ovine) ocupa o pondere de 53% din valoarea productiei agricole, la care participa in mare masura si pescuitul extrem de dezvoltat in zona litorala a Atlanticului si a Marii Manecii.

Resursele minerale ale Frantei sunt: fier (Lorena, Masivul Central), bauxita (Alpii Francezi, Pirinei), carbune superior in Podisul Ardeni, gaz metan. Desi variate, aceste resurse au productii modeste sau in scadere deaceia Franta apeleaza la importul de materii prime semifabricate.

De-a lungul Frantei intalnim mai multe forme de religie si anume catolicism (90% din populatie), protestantism, islamism, mozaism.

Capitala Frantei este orasul Paris. Situat in partea central nordica a tarii, pe fluviul Sena, in aval de confluenta acestuia cu Marna, Parisul are o suprafata de 1450 km si mai este numit si " Marele Paris ". Fondat pe insula Ile-de-Cite (in forma de barca) asezare a tribului celtic al parisilor, apoi dupa cucerirea Galiei de catre Caesar (52 iHr.) oras roman (Lutetia parisiorum, Parisia), Parisul devine in 508 capitala regatului franc al lui Clovis. In 987 statutului de capitala i se adauga si acela de principal centru economic, politic si cultural al Frantei medievale si moderne, istoria Parisului se identifica cu cea a tarii: revolutiile din 1789, 1830, 1848, Comuna din 1871. Parisul concentreza 50% din activitatea comerciala si financiara a tarii si peste 25% din industria Frantei, aici se produc automobile, avioane, articole electrotehnice, tractoare, medicamente, parfumuri, confectii, incaltaminte, mobila fina, etc.

Parisul este cel mai mare nod de comunicatii, avand 25 magistrale rutiere si 11 feroviare, 3 aeroporturi internationale (Orly, Le Bourget, Charles de Gaulle), iar pe Sena se practica un activ trafic de marfuri. Parizienii folosesc metrourul inca din 1900.

Capitala Frantei este si o adevarata metropola a culturii aici isi desfasoara activitatea 13 universitati, " College de France "(fondat in 1530), Academia Franceza (fondata in 1635), asociatii si societati stiintifice si culturale, 48 de mari biblioteci, 45 mari muzee ("Louvre", "Carnavalet", "Musee de l'Art Moderne"), peste 60 de teatre , Catedrala Notre-Dame (sec. 12-13), Biserica Saint Eustache, Palatul Elysee (sec. 18) Arcul de triumf (1808), Dome des Invalides (sec.1) cu mormantul lui Napoleon I, Turnul Eiffel (1889), Opera (1862- 1874), Centrul cultural "George Pompidou" (Beaubourg- 1346 – 1406), bazi-lica Sacre-Coeur. Dupa toata aceasta insiruire ne dam seama cata dreptate a-vea poetul Eustache Deschamps, autorul celor doua Balade pentru preaslavirea Parisului, cand spunea :

Rien ne se peut comparer a Paris .

(Nimic nu are cu Parisul seaman .)

Mareția fără seamăn, minunatele ei monumente de artă și arhitectură, palatele și catedralele amintind istoria zbuciumată, așezarea geografică, au făcut din Franța o țară deosebit de căutată de vizitatori, astfel încât turismul are o contribuție însemnată la venitul Franței, anual aducând la buget miliarde de dolari.

Și în plan turistic, Parisul se situează pe primul loc.

Construită în secolele 12 – 13 în leaganul primitiv al orașului și renovată complet în sec. Al XIX-lea, Catedrala Notre-Dame, mai păstrează încă ceva din vechiul spirit. “Doamna” din istoria catedralei a fost o “fecioara neagră”, simbol al fertilității.

Clădirea este o capodoperă a artei gotice. Spirala centrală (82 m este marginită de două turnuri patrulate. Vizitatorii pot urca să vadă Bourdon-ul, clopotul de alama de 16 tone pe care îl tragea cocosatul Quasimodo în romanul lui Victor Hugo, Notre-Dame de Paris. Între turnuri se întinde o galerie lungă, iar dedesubtul ei Rozeta, cu un diametru de 9 m, formând o aureolă deasupra statuiei Fecioarei Maria. Fereastra se continuă în sus, de-a lungul Galeriei Regilor, cele 28 de statui ale regilor Indiei și Israelului decapitate în timpul revoluției.

Mai pot fi vizionate cele trei porți ale bisericii Notre-Dame : Poarta fecioarei, Poarta judecătii și Poarta Sfintei Ana. Fiecare este acoperită cu sculpturi complexe relatând scene biblice și din vietile sfinților.

O serie de evenimente din istoria Franței au avut loc în Catedrala Notre-Dame. În anul 1430, Henric al V-lea al Angliei a fost încoronat rege al Franței în toiul Războiului de 100 de ani. Încoronarea lui Napoleon I din 1804 a fost cea mai grandioasă ceremonie. Multimea adunată nu a văzut decât caleasca poleită cu aur, Josephine și Napoleon intrând prin partea din spate a clădirii. La ceremonie a participat însuși Papa Pius al VII-lea.

În ziua eliberării Parisului (1944), în timp ce clopotul Bourdon batea vesel în semn de sărbătoare, Catedrala Notre-Dame l-a avut ca oaspete pe Charles de Gaulle.

Uriasul Altar al catedralei reprezintă Donatia lui Ludovic al XIII-lea cu ocazia nasterii mostenitorului său.

În spatele Catedralei Notre-Dame, se află un parc care adaposteste un monument numit Memorial de la Deportation în memoria celor 200 000 de martiri francezi care au murit în lagarele de concentrare în timpul celui

de al II lea Razboi Mondial. Construit de Pingusson si impresionand prin simplitate, monumentul marcheaza un mormant necunoscut.

La coltul Quai de l'Horloge, se afla inchisoarea Conciergerie. In trecutul intunecat ,in timpul Revolutiei Franceze s-au savarsit multe sentinte. Prizonierii mureau uneori de spaima inainte de a ajunge la teroarea ghilotinei. Tot aici a fost prizoniera regina Maria-Antoaneta, intr-o celula ce pastreaza inca religvele regale ale ultimelor ei zile. Ea a parasit Conciergerie cu parul tuns scurt si mainile legate in lanturi, intr-o caruta murdara, cu spatele la cal pentru ca multimea sa nu o poata insulta in fata .

Petit Pont uneste Cite cu rive gauche. Cel mai scurt pod al orasului are cea mai lunga istorie ,intorcandu-se la originile lutetiei romane. Initial, un pod de lemn, a fost ars in mai multe randuri in timpul nenumaratelor batalii. In 1718 podul a ars in conditii bizare. Mama unui baietel ce murise a trimis pe apa un vas cu paine si o lumananre, iar podul, aglomerat de case de lemn, a luat foc.

Pont Neuf (Podul Nou) se gaseste la capatul vestic al Cite'si ,in ciuda acestui nume, este cel mai vechi pod terminat in 1607. Primul pod construit in intregime din piatra, cel mai lat si singurul dotat cu alei ascendente pentru trecatori. De pe cheiul inferior sau de la bordul unui bateau se pot observa cele 900 de fete sculptate ale partilor laterale ale podului, fiecare unica in felul ei.

Culorile scilpitoare din Gradina Tuilleries reprezinta intrarea din partea vistica a Muzeului Louvru. Louvru este un palat vast care a fost marit continuu de la constructia initiala de la 1546, cu incaperi nepretuite de arta, incluzand chiar si faimoasa Mona Lisa a lui Leonardo da Vinci.

Palatul Versailles este situat pe un platou la doar 16 km (aproximativ 10 Mile) de S-V Parisului. A fost decorat in stilul palatului regal, construit pe locul foisorului de vanatoare a lui Ludovic XIII in 1623. Ludovic XIV, Regele Soare, a transformat foisorul intr-o rezidenta spectaculara cu 1300 de camere ,inconjurata de un parc si de o gradina de 100 de hectare (247 acri).

Turnul Eiffel : inalt de 320 metri (1050 picioare) . Desenat de inginerul Alexandre-Gustave Eiffel pentru marea expozitie din 1889 , monumentul ofera o imagine spectaculara la intrarea in orasul luminilor.

Una din renumitele frumuseti ale Parisului este colosalul Arc de Triumpf

(*Arc de Triomphe*). Aceasta imensa sculptura in piatra are o inaltime de 50 metri (164 picioare) si se intalneste in partea vestica a Bulevardului Champs Elysees. Constructia arcului a inceput in 1804 si a luat sfarsit 30 de ani mai tarziu. La acea data, Napoleon, cel ce i-a dat “ viața ”, si-a sarbatorit victoria militara si a inscris pe peretii arcului numele a 386 din generalii sai, respectiv numele a 96 din victorii. Dupa I Razboi Mondial, Franta isi inmormanteaza “eroul necunoscut” la poalele arcului.

Cote-d’Or, regiune a Burgundiei, produce unele dintre cele mai distinse vinuri din lume. Una din cele mai faimoase regiuni producatoare de vinuri este Vosne-Romanee, care produce annual 6000 de butelii din unul dintre cele mai expresive vinuri din lume.

Statuia Libertatii a fost initial ridicata in Paris in 1884 ca parte a darului facut de Franta Statelor Unite. Giganta statuie era pe atunci neterminata si a fost transportata, pe apa, spre New York unde a fost terminata. Generosii parizieni au construit o versiune de dimensiuni mai mici a statuii deja faimoase, care astazi este asezata pe o insula de-a lungul Senei, langa Turnul Eiffel.

Mont-Saint-Michel :a fost construit in peste 500 de ani si este considerat a fi unul dintre cele mai impunatoare monumente medievale. A fost terminat in 1521 si este situat pe o insula din Coasta Normandiei.

Palatul Justitiei: cladirile masive ale tribunalelor se intind pe toata latimea insulei. Turnurile vechi aliniate pe cheu formeaza o priveliste splendida. Pe acest loc au existat constructii inca din perioada romana, apoi aici a fost sediul autoritatii regale, pana cand Carol V a mutat curtea in Marais in secolul XIV. In aprilie 1793, Tribunalul Revolutionar a inceput sa imparta dreptatea din Premiere Chambre (Camera Superioara). Astazi, acest loc intruchipeaza marea mostenire a lui Napoleon, sistemul juridic francez.

Sainte-Chapelle: eterica si fermecatoare, Sainte-Chapelle are faima uneia dintre cele mai mari capodopere arhitectonice ale lumii occidentale. In Evul Mediu, credinciosii considerau aceasta biserică “o poarta spre ceruri”. Astazi toti vizitatorii simt cu emotie cum sunt scaldati de lumina infiltrata prin cele 15 ferestre cu vitralii, separate de coloane extrem de inguste care se inalta 15 metri pana la cupola. Ferestrele infatiseaza 1000 de scene religioase intr-un caleidoscop de rosu, auriu, verde, albastru si mov. Capela

a fost construita in 1248 de Ludovic IX pentru a adaposti coroana de spini considerata a fi a lui Hristos si alte relicve.Ludovic IX era un rege atat de pios, incat a fost numit Ludovic cel Sfant . In 1239 a cumparat Coroana de spini de la imparatul Constantinopolului si in 1241 alte relicve, printre care si o bucata din crucea lui Hristos.El a platit pentru relicve de trei ori mai mult decat pentru a construi Sainte-Chapelle, intemeiata pentru a le adaposti.

In Quartier Latin, labirintul de stradute este plin de activitate . Studentii si tinerii intra si ies din librarii, iar noaptea se avanta prin restaurantele grecesti, Italiene si chinezesti,spre teatre ,cinematografe sau cluburi latine. Pe Rue de la Hauchette, intr-un teatru mic, se joaca de 40 de ani consecutiv , piesele lui E.Ionesco: "Lectia" si "Cantareata cheala". Muzica clasica rasuna adesea din Sf.Severin, o alta biserică magica medievala, armonios proportionata si delicat impodobita. Bulevardele principale ale acestui cartier sunt Sf. Michel si Sf. Sermain. La coltul acestor bulevarde se afla Musee de Cluny care adaposteste ruinele Lutetiei romane, cuprinzand Baile romane.

Centrul Cartierului Latin este dominat de Sorbona , una dintre cele mai vestite si distinse institutii de invatamant din lume, fondata in 1233 drept colegiu pentru educatie studentilor teologi saraci . In capela Sorbonei este inmormantat Cardinalul Richelieu , deasupra mormantului sau fiind suspendata palaria sa, despre care legenda spune ca ea va cadea cand el va fi eliberat din iad.

De-a lungul strazii Rue Sf .Jacques se gaseste Pantheonul , monument din secolul al XVIII- lea , unde se odihnesc in pace francezi ilustrii printre care si Victor Hugo, Voltaire, Rousseau, Zola. Unicul vestigiu roman din Paris este vechea arena Arenes de Lutece.

Marais: este considerata a fi una din cele mai frumoase zone ale Parisului.

Locul in care se afla resedinta regala in secolul XVII,in timpul Revolutiei zona a cazut fara mila in mainile populatiei si a ajuns in paragina , pana a fost restaurata in anii '60. A inceput sa renasca dupa ce in 1962 guvernul lui Charles de Gaulle a declarat-o in mod oficial monument istoric. Cladirile au reinflorit , zona devenind iar eleganta ,cu galerii si restaurante noi ,magazine sic si centre culturale. Principalele strazi si pasaje inguste

sunt iar animate. Destui comercianti au fost descurajati de preturile mari , dar au supravietuit multi artizani , brutari si mici ca fenele, precum si amestecul etniilor : evrei, algerieni, asiatici , etc .

Recent, multe restaurante si conace au fost transformate in muzee. Unul dintre cele mai interesante ar fi Carnavalet. Dedicat istoriei Parisului, acest vast muzeu ocupa 2 conace alaturate. Aici se afla sali complet mobilate si lambrisate, multe opere de arta ,picturi si sculpturi ale unor mari personalitati, si gravuri ce oglindesc intemeierea Parisului.Principala cladire este Hotel Carnavalet, construit ca locuinta in 1548 de Nicolas Dupuis.In Hotel le Peletier ridicat in secolul XVII si adaugat muzeului in 1989, este prezentata reconstituirea superba a unor interioare de la inceputul secolului XX.

La moartea artistului de origine spaniola Pablo Picasso (1881-1973), care si-a petrecut cea mai mare parte a vietii in Franta ,statului i-au revenit multe dintre lucrarile sale in locul taxelor de mostenire.Cu aceste lucrari a fost infiintat Muzeul Picasso,deschis in 1986. Acesta se afla intr-un conac mare din secolul XVII, Hotel Sate din Marais. A fost pastrat stilul acestui conac construit in 1656 pentru Aubert Fontenay, un perceptor de impozite pe sare (sali= sarat).

Ampla colectie reflecta atat dezvoltarea artistica a lui Picasso ,incluzand perioada albastra, cea roz si cea cubista,cat si felul in care a utilizat materiale foarte diverse.

Hotel de Ville: sediu al consiliului orasului,cladirea este o reconstituire din secolul XIX a primariei construite in secolul XVII si distrusa de incendiu in 1871. Este bogat ornamentata cu modele complicate, sculpturi in piatra, turnuri si statui.

Branzeturile una din gloriile care incoroneaza Franta.Ele exista sub toate formele si sub toate marimile posibile: forma de patrat, de piramida, de inima sau crottin. Varietatea regionala este formidabila ,de la cremosul Camembert la branzeturile spalate in bere sau campioanele marmorate in albastru Roquefort si Bleu d’Auvergne.

“Nimeni nu poate sa adune o natiune care are 265 de tipuri de branza”spunea generalul De Saulle.Franta are mai mult de 365 de feluri de branza.

“Fromage fermier” este o marca de calitate, o branza preparata la ferma din lapte nepasteurizat. Fata de branzeturile industriale, gustul acestor branze-turi din “lait cru” este mai profund si mai subtil. Fiecare tip de branza isi are propriul proces de maturizare. Brie de meaux din Champagne are nevoie de 20 de litri de lapte pentru un calup de branza cu diametrul de 35 cm. In Auvergne, pentru a produce Cantal, laptele batut este trecut manual prin strecuratoare de branza si presat, apoi lasat sa se maturizeze mai mult de 1 an. Spre deosebire de Camembert, Camembert fermier se modeleaza cu polonicul. Laptele nepasteurizat se incalzeste si se coaguleaza in cheaguri inainte ca branza sa prinda mucegai si sa se transforma in Camembert. Apoi se scoate branza din mucegai, se sareaza si se presara cu o bacterie care accelereaza procesul de coacere. Dupa o luna, ele dezvoltă propria floare de mucegai.

Chevre fermier (branza de capra) se poate condimenta in multe feluri.

Aditivii populari include ierburi, boabe de piper, cenusa sau infasurarea in frunze de castan sau nuc (herbes de provence – Proventa).